Modrá proklamace - ČP 8

```
D      A     G      D
Na ná na, nananá na na

D                  A
Nejmilejší úsměv na oči
           G          D
no a tím končí jako začíná
D                             A
modrou proklamaci poslaných pohledů
       G        D
tiše vnímá a ukrývá.
 D                           A
Trochu nejistoty z ranních zpráv
          G              D
jako se blýská, zatím nehřímá
D                 A      G      D
do ucha mě potom líbá, obavy odmítá.


Tvůj úsměv to byl, trochu jsem pochopil,
pak ještě jeden a ukázal mi cestu.
A ten, který chtěl, aby mě ovládal,
křikl za mnou slova, plná starostí:
Kam si myslíš, že tvý cesty jdou,
nejsou naše, přivedou tě na zcestí
sám zapomněl si všimnout, že ve své ruce držím tvou.

Uvěříme-li téhle minutě,
pak naše budoucnoust bude skvělá
chytneme se spolu do dvojic
a naši přítomnost nelze ignorovat.
připravte se , že se budem ptát,
po smyslu věcí, které všechno ničí,
to ráno bude stejné,
jen ta vůle bude znát.

Na ná na...
```